

Inleiding

[Psalm 40]

Stel dat het weer eens zo ver is.

Je gaat er gewoon naar binnen en je doet netjes de deur op slot.

En je doet er je ding.

Daarna was je je handen... je pakt de deurkruk... en je schrikt...de deur gaat niet open.

Je draait aan het slot, een stuk of 10 dulle rondjes...maar met die deur gebeurt niets.

Opgesloten in je eigen wc... “Nee hè, dat heb ik weer!”

Onmiddellijk voel je in je broekzak, en gelukkig... je hebt je mobiel bij je.

Je denkt hardop na: “Wie kan ik bellen om me te helpen?”

En binnen de minuut concludeer je dat er drie opties zijn.

1. Je belt de slotenmaker. Maar hij vertelt je dat hij het druk heeft en niet binnen het uur kan komen.

2. Je belt niemand, en probeert zelf de deur open te schoppen of te breken.

Maar je hebt geen idee hoelang dat gaat duren.

3. Je belt je vrouw, op dit moment op visite bij de overbuurvrouw. Zij kan er binnen twee minuten zijn én ze weet waar de gereedschapskist staat.

Er is één nadeel. Ze heeft – laten we het netjes zeggen – weinig schroevendraaierervaring.

Laat 's zien - wat zou u doen?

De slotenmaker, jezelf of je vrouw – wie gaat je helpen en bevrijden?

[kijk wat er gebeurt – en concludeer]

David eindigt Psalm 40 met:

“Ik ben arm en zwak (of behoeftig), - Heer, denk aan mij. – U bent mijn helper, mijn bevrijder, - mijn God, wacht niet langer.

Waar wordt die David uit bevrijd?

En wat betekent het in zijn ervaring dat God zijn helper en bevrijder is?

Kijk en luister mee naar deze geweldige psalm vol bevrijdende én misschien wel schokkende inhoud.

Na elk couplet steeds weer samen te vatten met: ‘Alleen de HEER zelf kan je komen helpen!’

Op vier manieren.

1. God(s naam) helpt je hoopvol en nederig op hem te wachten

Als David nu had geleefd, zou hij de slotenmaker hebben gebeld.

En waarom?

Omdat David voor de meest deskundige hulp kiest.

Hij begint de psalm met: “Vol verlangen – letterlijk staat er: vol *geduldig* verlangen – heb ik op de HEER gewacht.”

Natuurlijk zat David niet opgesloten, maar hij zat wel dik in de ellende... en daarin wachtte hij vol hoop, vol geduldig verlangen op de HEER.

Waarom redt David zichzelf niet, waarom roept hij z'n vrouwen niet om hulp?

Hoe kan David zo geduldig hopen op de HEER?

Antwoord: dat kan David door de HEER zelf!

Zoals wij weten dat een slotenmaker het meeste verstand van sloten heeft, zo heeft de HEER van het leven het meest verstand van... het leven.

David hoopt op God en zijn naam die al bestonden voordat David zelf bestond.

Een naam die David steeds beter heeft leren kennen: Jahwe, HEER (met hoofdletters): ‘Ik ben’: Ik ben precies zoals ik heet’.

“Mijn persoon en mijn naam zijn één: ik ben totaal mezelf.”

Die HEER, die naam helpt David hoopvol om hem te wachten.

Ik weet niet of het u is opgevallen... maar David heeft het in deze psalm zo goed als alleen over zijn HEER.

En dat die HEER zelf in het middelpunt staat, moet je meemaken, anders mis je het punt van de psalm en van Davids hoop; en van ónze hoop.

Lees maar 's in tempo mee vanaf vers 2.

[lezen Psalm 40, 2-12].

Deze psalm heeft 18 verzen.

En de woorden ‘u’, ‘uw’, ‘Heer’/‘HEER’, en ‘God’ komen in totaal 39 keer voor!

David zet God zelf in het middelpunt van zijn belangstelling.

Hoe meer David doorkrijgt wie zijn God is, hoe meer hoop hij in die God krijgt.

Daarom wachtte hij en wachtte hij en wachtte hij... op de HEER en zijn redding.
Want hij wist *zeker* dat God hem zou helpen – hem kennende!
Dat is het eerste: wie God gaat zien zoals hij is, wordt *hoopvol* vanwege die God.

En in de tweede plaats helpt God je ook om *nederig* op hem te wachten.
En misschien vind je dat maar niks!
Want je krijgt het idee dat God je eronder houdt.
Alsof God tegen je zegt: “Wees nederig, anders heb ik niks te doen en maak je me
ongelukkig!”

Alsjeblieft, als je dat denkt, vergeet het vanaf vandaag!
Want onze God houdt je er niet onder.
En onze God heeft ons totaal niet nodig om zelf gelukkig te zijn.
Nee, God helpt je juist om nederig te zijn.
Daar eindigt David mee.
“Ik ben arm en zwak – en dan: - “Heer, denk aan mij.”
Zoals je ziet staat daar ‘Heer’ in kleine letters.
En als je Heer in kleine letters ziet staan betekent dat: ‘Ik ben de koning, ik sta overal machtig
boven. – wie mij ziet zal dat onmiddellijk moeten erkennen.’

Onze God houdt je er niet onder – als een tiran of een dictator.
Bij onze God werkt het eerder *natuurlijk*, zo goed als vanzelf.
Zoals je je vanzelf klein voelt worden van knallende donderslagen en de flitsende bliksem.
Ieder mens voelt zich vanzelf arm en behoeftig – wanneer hij de HEER zelf, zijn glorieuze
schoonheid, zijn ultieme grootheid, zijn overweldigende majesteit en universele krachten
ontdekt.
Maar die HEER zal tegen je zeggen: “Wees niet bang voor me – ik ben inderdaad de
machtigste koning.
Maar daarom ben ik juist ook de beste hulp, want ik hou ervan om je te helpen.
Ik wil dat en ik kan dat!”

David is arm en zwak, maar vind je het gek met zo’n rijke en sterke HEER!?
Als je net als David goed in de ellende zit... is het God en zijn naam die je helpt hoopvol en
nederig op hem te wachten.

2. En hijzelf helpt je uit je eigen put op begaanbare grond

[lezen vers 2-3]

David laat ons weten dat God hem heeft gered.
Maar waaruit precies... dat blijft behoorlijk vaag, vind je niet?
Uit de kuil van het graf, uit de modder, uit het slijk.
Waar heeft hij het over?

Ja, we zouden nu lang kunnen gaan gissen.
En alle ellendige situaties uit Davids leven op gaan zoeken om ze vervolgens aan deze verzen te koppelen.
Maar ik denk dat dit niet de bedoeling is.
Ik denk dat David in deze psalm bewust vaag blijft.
Omdat het niet om zijn persoonlijke situatie gaat.
Hij wil slechts één ding duidelijk maken:
David geeft alle credits aan zijn HEER.
Niet aan zijn geweldige ervaringen, zijn verhaal of zijn put.

Kijk, ik ken u niet.
En u kent mij niet.
Maar zonder elkaar te kennen, is bekend dat we onze eigen problemen hebben.
De een worstelt met zijn huwelijk, zijn koopzucht, z'n roddelbehoefte of z'n luiheid.
Een ander pleegt (misschien onbewust) zoveel afgoderij dat hij niet eens de behoefte voelt om de echte God regelmatig te aanbidden.
Genoeg christenen kunnen maar niet stoppen met kettingroken.
En misschien nog wel meer mensen onder ons kijken net zoveel pornofilmpjes per dag als dat ze boterhammen in een week eten – totale verslaving.
Allemaal, werkelijk állemaal, stappen we regelmatig of vaker rond in onze eigen slijk, blubberen we rond in onze eigen modder, en zitten we in onze eigen put. [stilte]

We weten niet waar David aan onderdoorging.
Maar als je vers 13 leest zie je dat hij het zwaar heeft.

‘Ook nu rampen mij omringen, talloos vele, nu mijn zonden mij achtervolgen, talrijker dan haren op mijn hoofd.’

Het zijn zonden die hem achtervolgen.

David zit, net als wij vaak, goed in het slijk.

Maar let op zijn HEER!

Want hij is het die David uit de modderpoel getrokken, zo heeft hij ervaren.

Na geduldig en vol verlangen op zijn HEER gewacht te hebben.

En hij maakt bekend dat hij zich bevrijd voelt, én veilig.

Daarom spreekt hij natuurlijk over een rots.

Onze God bevrijdt je niet alleen uit de smurrie.

Hij zorgt er ook gelijk voor dat je stevig staat.

Als op een rots.

Maar het leven moet vervolgens natuurlijk doorgaan.

Daarom zet God je niet alleen graag op de rots – die hij zelf is.

Hij plaatst je vervolgens ook op begaanbare grond – om met hem verder te leven.

David wachtte op hem, en hij kreeg wat hij verwachtte.

David wachtte op de HEER, en hij kreeg wat hij verwachtte: een rots, begaanbare grond, kortom: David ontmoet de HEER zelf.

God zelf is de enige persoon die je kan redden en je veilig en bevrijd door het leven laat gaan.

Heb je net als David moeite met je zonden? Focus ook op die machtige HEER en laat je helpen!

Ben je verslaafd aan porno? Focus op die machtige HEER en laat je helpen.

Want al klopt je hart en heb je het idee dat je zonder God ook wel leeft - wie verslaafd is of zijn zonden accepteert, staat aan de kuil van het graf, aan de rand van de dood.

David voorkomt vanmorgen dat je die donkere werkelijkheid simpel wegwuift en ermee door blijft leven!

En hij biedt je een groots alternatief aan.

Laat je helpen door de HEER, want hij... is de HEER!

De HEER zelf helpt je uit je eigen, persoonlijke put op begaanbare grond.

3. En hijzelf helpt je hem steeds weer groot te maken

Mensen die God grootmaken.

Het is helaas niet het eerste waar je aan denkt als je aan ons 'gereformeerden' denkt.

Daarom: als wij ergens hulp bij nodig hebben, dan is dat het wel.

Maar ja, hoe dan?

Hoe kan God ons helpen hem groot te maken?

David geeft een antwoord waarvan u of jij misschien wel schrikt.

Want het is niet zo dat je God groot maakt als je gelooft dat je gered bent.

Als je aanneemt dat Jezus Christus voor je zonden is gestorven.

Met het aannemen en geloven in je redding, zul je God nooit grootmaken.

Maar hoe dan wel?

Nou, David zegt het in vers 17 [lezen].

Daar zegt hier dat hij van Gods redding *houdt*.

Oké, er staat 'wie van u hun redding *verwachten*', maar je zou de Engelse vertaling er eens naast moeten leggen.

Those who love Thy salvation...

En zo staat het ook exact in het Hebreeuws.

'Zij die van uw redding *houden*.'

Daar gaat het christenen om.

Ik vermoed dat dit voor velen onder ons nieuw is.

Wij laten elkaar, denk ik, dodelijk vaak merken dat het erom gaat dat je *weet* of dat je *begrijpt* dat je door God gered bent.

Jezus, kruis, Golgota, Pasen – 'dat moet je begrijpend geloven en gelovend begrijpen'.

David maakt daar korte metten mee.

Het gaat erom dat je van Gods redding *houdt*!

Dat je gek op Gods redding bent.

Dat doet een bevrijd christen.

Die is niet klaar – 'zo, ik begrijp het evangelie' –, die begint pas.

Zo'n christen ervaart dat God hem op een rots heeft gezet.

En op vaste grond waarover God je heerlijk laat lopen. [stilte]

Zo'n christen haalt nooit de schouders op als het gaat over Gods redding door Jezus: 'Nou en, het zal allemaal wel!'

En dat is maar goed ook.

Want wie dat zegt, krijgt de wereld om hem heen achter zich.

Die zal namelijk tegen je zeggen: 'Dat is toevallig, dat zeg ik nou ik ook altijd over jullie God: "Nou en, al die godsdiensten; het is allemaal één pot nat!"'

Zie je het al voor je?

Niet alleen een kerk vol met mensen die gered zijn - zoals hier vanmorgen.

Maar wat dacht je van een kerk vol met mensen die van hun redding *houden*.

Bevraag jezelf, beste broers en zussen in Jezus Christus.

In hoeverre werken u en jij mee aan die 'nou en-houding'?

Houdt u, hou jij, hou ik, houden wij van Gods redding?

David is er dol op!

Het is simpel te checken of je van Gods redding houdt.

Je hoeft slechts bij jezelf na te gaan hoe vaak je de HEER grootmaakt.

David zegt: 'Wie van uw redding houden, zullen steeds weer zeggen: 'Groot is de HEER!'

Steeds weer!

In gebed tegen God en op straat tegen elkaar - hoe vaak zeggen we het? [stilte]

Kijk eens wat David zegt, in vers 10-11.

[lezen]

Onze God doet zoveel wonderen in ons leven (alleen de eerste 9 maanden van ons leven is al één groot wonder (ps. 139), en zijn gedachten zijn zo ongelooflijk talrijk en creatief, dat David er niet over uitgepraat raakt. [stilte]

Wees 's eerlijk: is dit geen totaal vreemde werkelijkheid voor ons?

Ik bedoel: staan wij erom bekend in onze gezinnen, in onze familie, in onze vriendenkring en in de kerk?

Dat wij niet uitgepraat raken over Gods wonderen, Gods gedachten, Gods rechtvaardigheid, Gods trouw, Gods hulp en Gods liefde in ons persoonlijke leven?

Ik voel de teleurstelling van het te geven antwoord.

En weet u hoe dat komt?

Omdat we ons niet laten helpen om God groot te maken.

David kent hem, houdt van hem, en dús maakt hij hem groot.

Op het moment dat wij hem niet grootmaken, betekent dat maar één ding:

God zelf – echt! – God zélf interesseert ons veel te vaak geen bal.

Als we onze tijd met God laten concurreren met de TV, dan wint de TV het gemakkelijk.

Als we de Bijbel laten concurreren met het Nederlands Dagblad, dan wint die krant het met 20-1.

En als we onze verbondenheid met God laten concurreren met onze verbondenheid aan FC Twente, dan volgt exact dezelfde uitslag.

En dat is niet alleen gevaarlijk, maar ook geweldig tragisch.

Want Jezus zegt het vaak en indringend genoeg.

Met zo'n houding sta je eerder in de buurt van het vuur van de hel dan in de nabijheid van het glorieuze licht van onze God in de hemel. [stilte]

Weet je wat wij nodig hebben?

Wij hebben God zelf nodig.

En wij hebben een kerk nodig die van hem en zijn redding houdt, en hem dan groot maakt.

Ongelooflijk groot maakt.

En het is God zelf die in staat is ons hiermee te helpen.

Daarom laat hij zo graag van zich spreken in de Bijbel.

En vergis je niet – diezelfde God leeft elke dag met je mee.

Vanaf je conceptie tot aan vanmorgen – om je in dit leven bij te staan.

David liet hem niet links liggen; hij ging voor hem.

En in deze psalm krijgt niemand het idee dat hij dit tegen zijn zin in deed!

Omdat hij God heeft gezien zoals zijn God zo heerlijk is – *daarom* maakt David hem groot!

Alleen God zelf helpt je om hem steeds weer groot te maken.

4. En hijzelf helpt je om je vol verlangen aan hem te geven

Dat tenslotte.

Want als je doorkrijgt hoe groot onze God is, dan wil je niet meer anders dan hem nog beter leren kennen.

Dan krijgt de TV, dan krijgt internet, dan krijgt welke krant of welke voetbalclub dan ook een grandioze nederlaag te verwerken.

En dan zul je merken dat er een vraag bij je opkomt, die je misschien wel gaat stellen.

Aan God, in je gebed.

“God, wat wilt u nu van mij?

U bent zo groot, u bent zo machtig, u bent al eeuwen exact dezelfde, u hebt alles al, wat moet ik u nog geven om u te plezieren?

Zal ik u meer collectegeld geven? (En de HEER schudt z'n hoofd)

Zal ik u vaker om vergeving van mijn zonden vragen? (En de HEER schudt z'n hoofd)

Wat dan wel, HEER?!”

David vertelt ons wat de HEER wil.

Luister naar wat David zegt, en neem het aan.

[Lezen vers 7-9]

Wie Gods bevrijdende en confronterende woord hoort, die merkt dat God zelf hem de oren opent.

En met die uitdrukking bedoelt David dit:

Je oren gaan open, en de HEER zelf kan naar binnen.

Via je gehoorgang – en dan niet alleen je hoofd in (“Als ik het maar ongeveer begrijp...”).

Maar ook recht je hart in, en je ogen in, en je vingers, en je benen in.

Kortom: je hele lichaam maakt God zelf klaar voor een vreugdevol leven met hem!

“U hebt mijn oren *voor u* geopend!”

En dan krijg je door dat God niet op jouw gaven zit te wachten.

Het gaat God niet om jouw gaven, maar om u en jou en mijzelf.

“Nu – nu ik ontdek heb dat u met niets en niemand bent te vergelijken - nu kan ik zeggen:
“Hier ben ik; uw wil te doen, mijn God, dat verlang ik!” [stilte]

Ik wil graag afsluiten met een stuk te lezen uit Hebreëen 10 waar deze psalm wordt aangehaald.

En regelrecht wordt toegepast op Gods Zoon die in de wereld kwam.

[Lezen Hebreëen 10, 5-7] (vertaalverschillen vanwege Septuaginta laat ik zitten)

Hier wordt vol evangelie uitgelegd hoe Jezus de woorden van Psalm 40 zelf in de mond genomen heeft.

Psalm 40 is een psalm van David, maar ook – én volmaakter – een psalm van Jezus.

“Hier ben ik, God, uw eigen Zoon meldt zich.

Ik verlang ernaar uw wil te doen!”

Dat zei Jezus en dat deed Jezus volmaakt.

Ik hoop dat deze psalm vandaag ook jouw psalm is, of gaat worden.

Dat Davids woorden uw en jouw woorden zijn of worden:

“Ik verlangde geduldig naar u, HEER, en naar uw glorie die u in de persoon van Jezus Christus hebt laten zien.

Dank u wel dat u die glorie volop in Jezus laat zien.

En dankuwel dat u me door Jezus voor de volle 100 procent gered en geholpen hebt.

Dank u voor zijn volmaakte offer aan u, aan het kruis.

Hij gaf zichzelf aan u – om aan iedereen te laten zien dat hij van *uw* redding houdt.

Hij gaf zichzelf aan u – om aan iedereen te laten zien dat hij van *mijn* redding houdt.

Hier ben ik dan, Vader – ik wil me verdiepen in wie u werkelijk voor mij bent!

U hebt me gered!

Wat bent u... wat bent u ongelooflijk groot!”

[Laten we bidden]